

[Bjørn Westh]

gen, der bygger på lov nr. 156 af 14. april 1920 om smitsomme sygdomme hos husdyrene.

Der har da også siden været arbejdet på dette. Ændrede produktionsmønstre, bl.a. med mere intensive produktionsformer, har medført en øget risiko for produktionsbetingede sygdomme.

Da den sygdomme bedst bekæmpes med langsigtede og forebyggende foranstaltninger, er det vigtigt i en moderniseret lovgivning at styrke det forebyggende sygdomsbekæmpelsesarbejde.

Samfundet har flere gange på anmodning fra landbrugserhvervet bevilget store millionbeløb til bekæmpelse og udryddelse af flere sygdomme.

På den baggrund må det forventes, at landbrugserhvervet er enig i, at det er naturligt, at Folketinget ønsker en ny og bedre lovgivning, der kan sikre den bedst mulige effekt af de offentlige midler, der anvendes til forebyggelse og bekæmpelse af husdyrsygdomme.

Da landbrugsministeren har meddelt, at ministeren ikke ønsker at fremsætte det af ministeriet udarbejdede forslag i Folketinget, fremsætter Socialdemokratiet hermed forslaget. Forslagsstillerne har – bortset fra nogle redaktionelle ændringer – bevidst valgt at fremsætte lovforslaget med dets bemærkninger i den form, som Landbrugsministeriet har givet det, idet forslagsstillerne opfatter forslaget som et godt udgangspunkt for forhandlinger.

Socialdemokratiet ønsker, at lovgivningen med hensyn til genteknologi bliver så overskuelig som muligt.

Socialdemokratiet vil derfor under udvalgsarbejdet se på forholdet mellem Miljøministeriets lovgivning og § 31 i dette forslag for bl.a. at vurdere, om det er hensigtsmæssigt at opretholde § 31.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, anbefaler jeg hermed forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Ove Jensen (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Nedsættelse af formuebeskatningen).

(Lovforslag nr. L 189).

Jeg skal i øvrigt henviser til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Tinning (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om tillæg til borgerlig straffelov angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed m.fl. love.

(Lovforslag nr. L 190).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om adgang til præstestillinger i folkekirken.

Af kirkeministeren (Mette Madsen).
(Fremsat 13/1 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Lovforslaget blev bebudet, allerede da Folketinget afskaffede den såkaldte akademikerparagraf i marts måned 1985.

I det lovforslag, vi nu skal behandle, fastsættes de krav, der skønnes at måtte stilles til ansøgere til præstestillinger i folkekirken.

Socialdemokratiet finder det rigtigt, at teologisk embedseksamen er det sædvanlige uddannelseskraft. Den erstatningsparagraf, der er indsat i stedet for den afskaffede akademikerparagraf, så det nu alene drejer sig om viden og erfaring og ikke bare om en eller anden akademikeruddannelse, finder vi er betydelig bedre og uddannelsesmæssigt mere korrekt.

For os er det helt naturligt, at den såkaldte kåringsparagraf fastholdes. Der er foreslået nogle forenklinger, f.eks. at alderskriteriet skal bortfalde, og at kåring kan finde sted, hvis menigheden ønsker en bestemt person og biskoppen, som jo skal føre tilsynet, finder, at vedkommendes forudsætninger er i orden.

[Tove Lindbo Larsen]

At tilsvarende gælder for valgmenigheder, synes vi også er i orden.

Der er en enkelt ting, jeg er blevet gjort opmærksom på, og det er, om den nuværende ordning kan fortsætte for sognepræsteembederne til betjening af de tyske dele af menighederne i de fire sønderjyske købstæder. Jeg hører gerne ministerens svar – enten her eller i udvalget – på, om situationen er uændret.

Til slut vil jeg sige, at det godt kan tænkes, at nogle er skuffede over, at den kongelige anordning for Pastoralseminariets virksomhed slet ikke er omtalt i lovens paragrafer. Man kan diskutere, om det burde have været tilfældet, men givet er det, at der er behov for ændringer. Derfor finder vi det påkrævet, at når de teologiske studieordninger skal diskuteres i Undervisningsministeriet, må såvel fakulteterne som Pastoralseminariet være repræsenteret, både studerende og lærere/ledere. Jeg mener, at der trænges til ændringer for de studerende på Pastoralseminariet, og derfor ser vi hen til et forhåbentlig hurtigt udvalgsarbejde under Undervisningsministeriet, således at forholdene kan blive ændret.

Alt i alt er vi positive over for forslaget, og de enkeltheder, der måtte være, kan vi tage op under udvalgsarbejdet, sådan at lovforslaget kan gennemføres.

Alice Brask (KF):

Som et led i regeringens systematisering af den kirkelige lovgivning fremsættes nu et lovforslag, der tydeliggør, hvilke personer der skal gives adgang til at søge stilling som præst i den danske folkekirke.

De fleste ansøgere vil helt naturligt være teologiske kandidater fra universiteterne enten i Århus eller i København. Eksamen som teologisk kandidat vil være den uddannelse, som almindeligvis forlanges, for at man kan blive ansat som præst i folkekirken.

Hvis man f.eks. er cand.mag. i kristendomskundskab, har anden akademisk uddannelse eller er folkeskolelærer med eksamen som cand.pæd. i kristendomskundskab, så går vejen nu generelt omkring det teologiske fakultet, hvor den tidligere uddannelse vil blive godskrevet og man fylder op med til lægsprøver for at blive teologisk kandidat.

Derfor vil de allerfleste præster i folkekirken i fremtiden være teologer.

Ret til at være ansøger har desuden præster i den grønlandske kirke, der er teologer eller har bestået den forordnede videregående uddannelse i kristendomskundskab og for øvrigt behersker det danske sprog. Således er det nære fællesskab mellem Grønland og Danmark søgt bevaret.

Ret til at søge præsteembede i folkekirken har ligeledes personer, der i mindst 7 år har været præst for en evangelisk-luthersk frime-nighed og har bestået en teologisk prøve og har fået en anbefaling fra den biskop, hvor han eller hun har virket senest. Således holder lovforslaget sammen på den evangelisk-lutherske kirkefamilie.

Lovforslaget indeholder undtagelsesbestemmelser, der sikrer, at andre end teologer også kan søge job som præst. Man ønsker at værne om åbenheden over for det missionske og om det folkelige islæt.

Kirkeministeren kan undtagelsesvis give tilladelse til at være ansøger til en moden person, der har bestået en tilpasset prøve, når vedkommende har vist særlige forudsætninger og egenskaber, der er væsentlige for varetagelsen af en præstegerning.

Lovforslaget har også en såkaldt kåringsparagraf, der åbner mulighed for, at et menighedsråd kan samle sig om en bestemt person, der ikke opfylder de almindelige betingelser for at være ansøger. Det kan f.eks. dreje sig om en præst for en døvemenhed eller en institution af særlig art. Dette kan lade sig gøre på biskoppens ansvar, idet biskoppen skal vurdere modenhed og forudsætninger, foretage en teologisk prøve og være villig til at påtage sig tilsynet.

Lovforslaget er en forenkling og en stramning af reglerne om adgang til at søge præsteembede. Lovforslaget markerer klart ministerens og biskoppens kompetence og ansvarsområde, således at der sikres en kvalificeret teologisk basisviden og velegnede menneskelige kvalifikationer hos den person, der har et ønske om at være ansøger til et præstekald i folkekirken.

Den konservative folketingsgruppe kan anbefale lovforslaget til videre behandling i kirkeudvalget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

[Birthe Rønn Hornbech]

Venstre kan tilslutte sig dette forslag. Jeg skal gøre det ganske kort.

Vi er tilfredse med, at udgangspunktet – jeg havde nær sagt: naturligvis stadig væk – for at blive præst er, at man har en teologisk embedseksamen.

Vi er også meget tilfredse med formuleringen af § 2, hvorefter der undtagelsesvis kan gives andre personer mulighed for at søge et præsteembede. Vi kan tilslutte os det synspunkt, at det nu er de personlige egenskaber, der tæller, ikke en bestemt uddannelse.

Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, om vi i dag eller senere kan få tegnet en profil af, hvad det er for nogle præster, vi får efter denne paragraf. Hvad gør jeg rent praktisk, hvis jeg nu godt kunne tænke mig at blive præst efter denne bestemmelse? Jeg ved ikke, om ministeren har gjort sig tanker om det.

Jeg har bemærket, at kåringsparagraffen er bevaret, og vil godt spørge, om disse personer ligesom personerne nævnt i § 2 skal til en prøve.

Fru Tove Lindbo Larsen var inde på nogle spørgsmål om Pastoralseminariet, og jeg vil også godt vide, i dag eller senere, om ministeren har gjort sig nogle tanker om, hvorvidt det vil være et krav for de personer, der bliver præster efter § 2 og 3, at de skal en tur rundt om Pastoralseminariet.

Alt i alt er vi i Venstre meget tilfredse med dette lovforslag og forudser en hurtig gang gennem udvalget.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Loven om præstestillinger har jo 25 års jubilæum i år, og der har været en treklang i de sidste år, bestående af udvalgsarbejde og lovændringer. Vi er nu kommet til nr. 2, efter at vi i marts 1985 ophævede akademikerparagraffen. Det nye udvalgsarbejde, som dette lovforslag afspejler, kan SF bakke op. Vi ser frem til den endelige færdiggørelse af ansættelsesloven som den sidste del af treklangen.

Den vigtigste ændring for mig er den principændring, der er sket ved, at nogle formelle krav bliver afløst af en konkret vurdering af den enkeltes egenskaber. Det finder jeg meget udmærket. Dette sammenholdt med, at kåringsparagraffen fastholdes med en forenkling vedrørende prøve og bortfald af alders-

kriteriet, gør, at jeg vil arbejde positivt i udvalget med det.

Jeg ser hen til en afklaring omkring uddannelsesspørgsmålet vedrørende den praktiske teologiske uddannelse. Jeg ved fra udvalgsarbejdet, at det vil blive taget op i forbindelse med undervisningsministerens arbejde sammen med de teologiske fakulteter og Pastoralseminariet.

Jeg har hørt nogle tale om, at § 4 kunne opfattes som en stavnsbinding, og derfor vil jeg bede ministeren om at afkræfte, at det er tilfældet.

Ole Vig Jensen (RV):

I de forskellige politiske partier er vi rimelig godt forberedt på lovforslaget, idet vi jo har haft mulighed for at deltage med forskellig styrke i det udvalgsarbejde, som har affødt den betænkning, som ligger til grund for lovforslaget. Den betænkning har vi underskrevet uden at tage politisk stilling, men jeg kan sige, at lovforslaget, som følger betænkningen i det store og hele, kan Det Radikale Venstre støtte.

Vi synes, det er rigtigt, som det er sagt her, at det fortsat først og fremmest er folk med en egentlig teologisk uddannelse, der kan blive præster i folkekirken. Det ville være meningsløst at have en sådan uddannelse, hvor man udstyrer de pågældende med en sådan ballast, hvis ikke vi gav dem prioritet.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at vi også meget gerne vil støtte den tankegang, der ligger bag ønsket om at give andre muligheder for at blive præst i folkekirken. Udgangspunktet er, at det ikke er en eller anden akademisk uddannelse, som skal være grundlaget, men folks reelle kunnen og viden og deres egenskaber. Det, at vi vurderer det reelt frem for formelt, er et meget rigtigt princip. Også af den grund kan vi støtte den del af det.

I øvrigt finder vi det meget rigtigt, at personer, som har virket som præst i Grønland, og som har den nødvendige teoretiske ballast, og som behersker sproget, skal have adgang til at blive præst i folkekirken.

Når det gælder kåringsparagraffen, vil jeg sige to ting:

Jeg synes, det er rigtigt, at når en menighed helt og fuldt går ind for en person, de gerne vil have som præst, og biskoppen i

[Ole Vig Jensen]

øvrigt er indstillet på at føre tilsyn, skal vedkommende have muligheden.

Den anden ting er, at det var ønskeligt – men det er måske for sent – at vi fandt et andet udtryk end »kåring«. Det passer rigtig dårligt, synes jeg, til dansk mentalitet, så hvis ministeren har mulighed for endnu en gang at tænke tingene igennem med sine gode rådgivere, vil jeg være tilhænger af det. Dybest set er det fornemme jo her, hvor hele menigheden står sammen om en person, at det er noget folkeligt stærkt, som dårligt kan forenes med tanken om egentlig kåring.

Vi har som flere andre en forventning om, at ministeren allerede i dag kan sige lidt om, hvor langt man er kommet i overvejelserne om en revision af uddannelseskravene i øvrigt.

Addi Andersen (CD):

Dette lovforslag fra kirkeministeren om adgang til præstestillinger i folkekirken har været længe undervejs. Men det kræver også mange overvejelser, når der skal lempes på kravene til uddannelsen til præstegerningen. Der stilles store krav til præsterne i dag, og ikke mindst de menneskelige egenskaber er vigtige i dagens Danmark, hvor flere og flere mennesker har brug for trøst og hjælp rent psykisk.

Der findes sikkert en del personer, der uden den teologiske kandidateksamen er i besiddelse af de kvalifikationer, der skal til for at være en god præst, og hvis biskoppen og menigheden har kendskab til en sådan person, er det glædeligt, at der åbnes mulighed for ansættelse. I den kommune, jeg bor i, har vi f.eks. Danmarks bedste ungdomsskoleinspektør. Han har aldrig læst til pædagog. Han er det bare, og de unge elsker ham.

At udnytte disse gode evner hos personer, der ønsker et præstekald, kan kun være en berigelse for den danske folkekirke, hvorfor Centrum-Demokraterne vil arbejde positivt for forslaget i udvalget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Også Kristeligt Folkeparti kan støtte det forslag, der her er lagt frem. Vi er helt enige i de principper, der ligger til grund for forslaget.

Vi mener, det er rigtigt, at det er den teologiske uddannelse, der, om jeg så må sige,

er hovedvejen til embeder i folkekirken. Vi mener også, det er rigtigt, at der er andre muligheder. Sådan som det er formuleret her, synes vi det er rigtigt, at der lægges vægt på primært de egenskaber, man er i besiddelse af for at kunne bestride en præstestilling i folkekirken. Det er det, det handler om, ikke så meget om, hvorvidt man har fået en akademisk grad – måske på et område, som ikke har ret meget med præstearbejdet at gøre.

Vi er også enige i de principper, der ligger bag kåringsparagraffen.

Jeg er som andre ordførere interesseret i, hvordan man skal forholde sig til Pastoralseminariet. Jeg kan huske, at da jeg selv som ung cand. theol. skulle igennem Pastoralseminariet, virkede det lidt overraskende, at de, der ikke var cand. theol. er, kunne blive præster i folkekirken uden at have gennemgået det Pastoralseminarium, som vi, der var cand. theol. er, skulle igennem. Nogle overvejelser herom vil jeg være interesseret i.

Så har jeg et spørgsmål yderligere, og det er om de personer, der har gjort tjeneste i Ydre Missionsarbejdet. Det er jo sådan i dag, at har man været ydre missionær i mindst syv år, så har man mulighed, ja, vi kan faktisk sige ret til at søge præsteembede. Går man her også ind under paragraffen om egenskaber eller hvordan? Det vil jeg være interesseret i at få præciseret.

Vi har nogle, der har taget forskellige former for teologisk uddannelse, ikke en cand. theol.-uddannelse, men de har læst nogle år, nogle har gjort det i udlandet og er så kommet ind i Ydre Missionsarbejdet og har virket som præster i den tredje verden. Specielt hvis de har været ordineret og har virket som præster i den tredje verden, kan der være noget, jeg havde nær sagt odiøst i, at vi ikke uden videre kan godkende dem. Der er et aspekt med hensyn til os i den rige verden over for den tredje verden. Det kan give lidt mærkelige associationer, hvis en flerårig præstetjeneste ikke uden videre giver adgang.

Jeg er godt klar over, at der er andre argumenter, men jeg vil bare gøre denne bemærkning og vil være taknemlig for ministerens kommentar til det.

Poulsgaard (FP):

Vi skal ikke kaste grus i maskineriet. Vi kan støtte lovforslaget.

Kirkeministeren (Mette Madsen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den tilslutning, de har givet de tanker, der ligger bag dette forslag. Jeg vil også gerne benytte denne lejlighed til at takke de ordførere, der har været medlemmer af udvalget, for det engagerede arbejde, der er lagt i det. Jeg synes, det er en af de fineste betænkninger, jeg har set, både indholdsmæssigt og formulingsmæssigt.

Jeg er også glad for, at alle ordførere er enige i, at det er den teologiske uddannelse, der skal være hovedhjørnestenen for ansættelse i præstestillinger i den folkekirkelige struktur. Samtidig mener alle partier, det er vigtigt, at vi bevarer en mulighed for, at andre end teologer kan blive præster i folkekirken.

Jeg kan også godt lide den formulering, man i udvalget har fundet frem til, idet man siger, at »den pågældende i fremtrædende grad har vist sig i besiddelse af egenskaber, der har væsentlig betydning for varetagelse af en præstestilling«.

Der er stillet en del spørgsmål, som jeg godt vil besvare.

Fru Birthe Rønn Hornbech stillede det spørgsmål, hvordan man gør rent praktisk, hvis man vil prøve at blive præst i folkekirken uden at have teologisk embedseksamen.

Det vil foregå på den måde, at man henvender sig til biskoppen i det stift, hvor man bor, og fortæller, hvorfor man mener, at man opfylder betingelserne i § 2. Så vil biskoppen sige til vedkommende – hvis ikke man straks bliver afvist; man kan selvfølgelig få den besked af biskoppen: gå hjem og begynd at læse til teologisk embedseksamen – gå hjem og skriv en ansøgning med alle de begrundelser, der gør, at De selv mener, at De er egnet!

Når biskoppen modtager den ansøgning, vil han sende den videre til ministeren med en anbefaling, hvis han synes, det er rimeligt. Så kommer der besked fra ministeren om, at det kan godkendes, og så er det op til biskoppen at foreslå, hvilke prøver vedkommende skal aflægge, hvilke studier vedkommende skal give sig i lag med for at opfylde kravene. Det kan ske i samarbejde mellem biskoppen og eventuelt et teologisk fakultet og eventuelt med provster. Vi har ikke lagt os fast på det endnu.

Så vil forslaget til den endelige uddannelse af ansøgeren igen komme ind til ministeriet, og når det er godkendt dér, kan ansøgeren gå i gang. Også den prøve, der til sidst skal aflægges, vil komme ind til godkendelse i ministeriet.

Man har rejst spørgsmålet, om Pastoralseminariet skal være obligatorisk eller ej for personer, der søger præstestillinger efter § 2. Det har vi ikke ment. Allerede i de ting, der gør, at vedkommende er blevet betragtet som én, der har vist sig i besiddelse af egenskaber, der har væsentlig betydning for varetagelse af en præstestilling, ligger der nogle egenskaber, der medfører, at vedkommende ikke behøver at gå på Pastoralseminariet. Men der er ikke nogen, der siger, at når vi nu ikke gør det obligatorisk, så kan kandidater efter § 2 ikke søge en frivillig uddannelse på Pastoralseminariet. Hvis vi bliver ved Pastoralseminariet, har næsten alle ordførerne stillet spørgsmål om, hvordan det skal gå. Det var med i kommissoriet for udvalget, at man skulle drøfte det, men man har altså i udvalget valgt at lade det ligge, og der er ikke nogen stillingtagen til det i lovforslaget.

Det har været mit ønske, at de krav, der stilles til præster om en praktisk-teologisk uddannelse ud over den teologiske kandidat-eksamen, blev hjemlet i loven, og det var også derfor, jeg bad udvalget tage det op. Men mit kommissorium forudsatte en samlet overvejelse af universitetsuddannelsen, den supplerende praktisk-teologiske uddannelse, altså i dag Pastoralseminariet, og efteruddannelsesmuligheden på Præstehøjskolen.

En sådan samlet overvejelse har vi måttet udsætte, fordi der i disse år af undervisningsministeren foretages en gennemgang af samtlige studier ved universiteterne med henblik på rimelige ændringer af studieordningerne. En sådan gennemgang må også forventes at omfatte det teologiske studium.

Gennemgangen indledes med en forhandlingsfase universitetet og fakultetsmyndighederne imellem, og jeg vil anmode undervisningsministeren om at blive repræsenteret under denne forhandlingsfase – det var det, fru Tove Lindbo Larsen bad om – fordi Kirkeministeriet er den helt væsentlige aftager af teologiske kandidater. Det vil jeg gøre for at prøve at sikre den bedst mulige koordinering med den efterfølgende praktisk-teologiske uddannelse, som gives i folkekirkens regi.

[Kirkeministeren]

Under hensyn til den usikkerhed, der for øjeblikket er om den endelige udformning af det teologiske studium, er tiden ikke moden til at lægge den supplerende praktisk-teologiske uddannelse endeligt fast. For at holde alle døre åbne har jeg ment ikke at burde foregribe noget ved lovforslaget, men foreslår, at vi, indtil situationen er afklaret, kører videre på grundlag af den kongelige anordning om Pastoralseminariet.

Fru Tove Lindbo Larsen spurgte også, hvordan vi ville forholde os med hensyn til den tyske ordning. Vi har forud for denne førstebehandling i ministeriet fået en henvendelse fra det tyske mindretals sekretariat, hvori de har rejst de samme spørgsmål. Vi har svaret – vi har sendt denne korrespondance til kirkeudvalget, fordi vi synes, det var praktisk, at den var kirkeudvalget bekendt, når det går i gang med lovforslaget – hvis jeg skal sige det helt kort, at der sker ingen ændringer.

Fru Alice Brask sagde noget, jeg er fuldstændig enig med hende i. Når vi nu ikke mere havde særuddannelsen, så ville der stadig væk være nogle mennesker, der havde en hel del af den viden, som var nødvendig for at få en teologisk embedseksamen. Det er klart, at vi må være positive over for, at der i den uddannelsesdiskussion, der skal være i Undervisningsministeriet, bliver lagt megen vægt på, at man også kan tage en teologisk embedseksamen ved at bygge en meritoverførsel ind i den. Det er jeg fuldstændig enig i.

Så er der også blevet spurgt meget om, hvordan kåringsparagraffen skulle forstås nu. Det er jo sådan, at den er blevet forenklet – det har vi også syntes var en god ting – og sådan som den er nu, kan man altså blive kåret, hvis menigheden ønsker det og biskoppen tilsluttet sig. Der stilles ikke krav om prøve, der stilles ikke mere krav om alder, og der stilles ikke krav om tidligere fortjenester, så det skulle altså være blevet meget mere åbent for en menighed at kåre en person til præst.

Der vil stadig være bestemmelsen om, at man efter 7 år som kåret præst kan bede om og ønske at blive forflyttet, men da er det så biskoppen, der skal anbefale det. Biskoppen har jo i de år fået et indgående kendskab til denne præst, og derfor vil det være rimeligt, at det er biskoppen, der anbefaler, at ved-

kommende kan blive præst i et andet sogn. Men der er ikke noget i vejen for, at en præst, der er kåret i ét sogn, inden de 7 år er gået, kan søge en stilling i et andet sogn enten ved kåring eller ved at prøve det efter den nye § 2.

Fru Hanne Thanning Jacobsen spurgte, om det ikke ville betyde en stavnsbinding. Det tror jeg jeg har forklaret; det vil det netop ikke.

Der er blevet efterlyst et nyt ord for kåring. Når man vil ændre en lov, kunne man selvfølgelig også prøve at finde frem til en bedre betegnelse for en af de ting, der indgår i lovforslaget. Jeg vil med meget stor interesse imødesee, om udvalget skulle kunne finde noget, der er bedre end det gamle »kåring«. Ellers synes jeg nok, at noget, der i den grad er gået ind som en tradition i den danske folkekirke, skal man nok være lidt forsigtig med at pille ved; men jeg hører gerne fra udvalget.

Så blev der spurgt om Ydre Mission. Hr. Kofod-Svendsen spurgte, hvordan det nu skulle forstås, og hvad der var begrundelsen for, at vi har ændret den bestemmelse. Den er jo ændret på den måde, at missionærer, der har været i udlandet, vil kunne søge præstestilling i folkekirken efter den nye § 2, altså fuldstændig ligesom alle andre, der ønsker at blive præst. Man får en konkret vurdering af, om vedkommende egner sig, og dernæst en vurdering af, hvilken ekstra viden vedkommende skal dokumentere at have. Det har vi syntes var en rimelig ting, og det har udvalget også ment. Men når vi nu omlægger det på den måde, har jeg ønsket at indbygge en overgangsordning, og det er selvfølgelig op til udvalget at drøfte, om denne overgangsordning skal have lige præcis den varighed, vi foreslår her.

Jeg tror, jeg har været hele vejen igennem med svarene, og jeg ser hen til, at dette lovforslag hurtigt bliver vedtaget. Jeg ved fra mange breve, jeg har fået de sidste måneder, at mange personer rundt i landet også ser frem til det.

Jeg forudser også, at der det første år vil komme flere ønsker om at blive præst efter den nye § 2, men så vil det jo efterhånden nok finde et leje, sådan at vi får en rimelig tilgang også på dette område.

Jeg takker foreløbig for den store tilslutning, der har været, og for, at vi nu nærmer

[Kirkeministeren]

os afslutningen af revideringen af alle de folkekirkelige love.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 169:

Forslag til lov om ændring af lov om apoteksvirksomhed.

Af indenrigsministeren (Enggaard).
(Fremsat 15/1 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne komme med nogle kommentarer til lovforslaget.

Umiddelbart kan det måske nok se rigtigt ud, at der ved beregningen af de beløb, som de enkelte apotekere betaler til eller modtager fra udligningsordningen inden for vort apotekersystem, helt eller delvis ses bort fra den del af omsætningen, som består i leverancer, hvorpå der ydes rabat.

På den anden side er der her gennemgående tale om store leverancer til sygehuse og lignende, hvor der derfor vil være stor nettoavance, selv om der ydes en rabat på eksempelvis 10 pct.

Det vil derfor være nødvendigt at få besvaret en række spørgsmål om bl.a. avanceprocenter, omsætning af leverancer med rabat og virkningerne af lovforslaget på apoteker med forskellig økonomi, før der kan tages endelig stilling fra vores side.

Vi skal heller ikke skjule, at vi vil være ekstra opmærksom på virkningen af at gen-

nemføre lovforslaget, efter at vi har set, hvilke enorme fortjenester apotekerne har haft i de første år, hvor den nye apotekerlov har virket.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg skal fra konservativ side give tilslutning til dette lovforslag, der giver mulighed for helt eller delvis at se bort fra rabatgivende leverancer i apotekernes omsætning i relation til udligningen mellem de forskellige apoteker.

Bente Nielsen (V):

Venstre kan tilslutte sig lovforslaget. Vi anser det for en fornuftig justering af udligningsordningen mellem apotekerne, hvor bl.a. leverancer med rabat til sygehuse udgår af udligningsordningen. Dermed mener vi at vi opfylder et af de ønsker, vi havde, da vi sidst behandlede apotekerloven, nemlig at avancestrukturen skal gøres mere degressiv, end den er i øjeblikket.

Agerschou (SF):

De foregående ordførere har allerede gjort opmærksom på lovforslagets indhold, nemlig at give indenrigsministeren en bemyndigelse til at holde omsætningen af visse varer uden for apotekervæsenets udligningsordning.

Den bemyndigelse ser SF ikke nogen grund til at give.

Ole Vig Jensen (RV):

Det Radikale Venstre finder dette lille lovforslag både hensigtsmæssigt og rimeligt. Vi synes, det er med til at underbygge den meget gode ordning, som findes apotekerne imellem, og som i det lange løb er til gavn for befolkningen.

Vi kan støtte lovforslaget.

Bente Juncker (CD):

Jeg skal også blot sige på CDs vegne, at vi kan støtte ministerens lovforslag.

Poulsgaard (FP):

Ja, det tror jeg også nok at vi kan, men jeg har faktisk et spørgsmål til ministeren.

Der var for kort tid siden – jeg kan ikke lige huske den nøjagtige dato – nogle røster fremme i dagspressen om, at Nordjyllands